

je ľahšie predstaviť si, že sa vyhnem zlému vkusu,
či vybrať plné vrecká starých lístkov z autobusu,
načo ich odkladať, keď revízor má zas voľný deň...

keď útla servírka si píše zoznam jedla, čo chceš,
no nikto netuší- ani ty, že hladná je tiež...
počká si do štvrtej,
zbalí zvyšky do novín a uteká preč,
niekam sa zašije a sama so sebou hodí reč...

Sám poznáš, keď si hľadáš vhodné miesto úkrytu.
Keď sa ti niekto cudzí dostane do bytu,
páli knihy, kde sú všetci bezchybní,
no príde taký,
kto za tú bezchybnú krásu za všetko zaplatí!

Tá žena zbledla,
mala príliš nízky krvný tlak,
mám pamäť na to,
že z vrecka sa jej vysypal tabak,
a žiť pre mňa vtedy chvíľu znamenalo,
postupne prísť na to, prečo to tak zvláštne vyzerá...
len tak ma napadlo, že aj tak sa z toho
v tomto svete nestrieľa...

Keď múdry povedal: "zatras fľašou, zátka povolí!"
nie, vtedy nerozmýšľal či to niekto dovoľí,
mal v hlave toľko vecí, veď už nebol mladý...
a potom zomrel na svoje nápady - je tak!
Veď veci nemusia mať príčinu,
vtedy stanú sa len tak...

Sám poznáš.....

Dni, keď mám chuť urobiť hlúposť, ľudia nemenujú.
Mám potom obavy, že sa mi za to poďakujú.
Bez zlého pocitu, za to sa necítiť vinná- to som ja..
Tak trochu príčinná...
A preto, bojím sa toho, že raz budem celkom iná...